

LODĚNICKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 8/2019

Zprávy z obce

Informace z Rady obce Loděnice

RO schválila rozpočtové opatření, které se týká mimo jiné nákupu traktůrku na sečení trávy. Původní, který byl zakoupen v roce 2001, je v současné době rozbitý a prakticky neopravitelný.

Dále RO schválila finanční příspěvek ve výši 50 000,- Kč obecně prospěšné organizaci VČELKA senior care, která pečuje o naše starší a nemohoucí občany a rozváží jim i obědy.

Na základě žádosti našich divadelních ochotníků RO uložila starostovi obce poplatit firmy na výměnu podlahy jeviště. Vzhledem k současnému stavu zde hrozí nebezpečí úrazu.

Starosta obce informoval o zpracované studii na výstavbu záchranného parkoviště u vlakového nádraží. Bude nutné ověřit veškeré podmínky a možnosti pro budoucí možnou výstavbu.

RO schválila finanční příspěvek ve výši 10 000,- Kč na pořádání výstavy u příležitosti 840 let první oficiální zmínky o obci Loděnice.

Středočeský kraj zahajuje ke dni 1. 7. 2019 projekt pasportizace sportovišť. Jedná se o krátký dotazník, který zajistí získání potřebných informací o počtu, umístění a stavu sportovišť na území Středočeského kraje. Díky analýze těchto dat bude

moci být podpora sportu v kraji v budoucnu efektivněji zacílena. Předpokládané ukončení 31. 12. 2019. Zajištění RO uložila radní Tereze Veverkové.

Komise ve složení starosta, místostarostka, paní Bezrová a MUDr. Vlček na místě ověřila, že v půdních prostorách nad zdravotním střediskem je velký nepořádek u-mocněný holubím trusem. Velké hejno holubů zde přebývá, protože nejsou zajištěna okna proti jejich vniknutí. Není možné zajistit vyklizení vlastními silami, protože tuto práci smí zajišťovat pouze odborná firma. Stav je závažný a bude vyžadovat rychlá řešení.

*Z podkladů starosty, místostarostky
a jednání rady obce zpracovala
Bohuslava Vohradská*

Jak dál???

Dne 5. června jsme se sešli v Klubu, abychom vyslechli záměr firmy SKANSKA REALITY s výstavbou bytů v prostoru bývalého statku, jak se říkalo „ve třináctce“ nebo „Prokešův statek“ na náměstí.

Všechna čest investorům ze SKANSKY, kteří nás seznámili se svým záměrem. Přítomní projektanti, ekonomové a právník podrobně popsali svůj záměr, odůvodnili ho a nabídli obci spolupráci formou fyzické i finanční pomoci na uskutečnění obecních záměrů.

Pozvánky, upozornění

Informace o změně otevírací doby POŠTY Loděnice

8. 7. – 6. 9. 2019:

Po 8:00 – 10:00, 13:00 – 17:00

Út - Pá 8:00 – 11:00, 12:00 – 14:30

Loděnická vlastivěda pořádá:

17. 8. 2019 od 10:00 do 15:00
komentovanou procházku obcí.
Sraz u Mateřské školy Loděnice.

Obec Loděnice vyhláší veřejnou výzvu na pracovní pozici **TECHNICKÝ PRACOVNÍK OBCE** – bližší informace lze získat na www.lodenice.cz, nebo na obecním úřadě.

Náš občan Petr Šimr pořádá v jízdárně litomyšlského zámku **výstavu stavebnic Lego a SEVA** - bližší informace lze získat na www.legolitomysl.cz

Příspěvky

Oba dva projekty zamýšlené výstavby jsou velice hezké a určitě by zajistily bydlení 140 rodinám, které dnes utíkají z Prahy do klidnějšího prostředí. Jsou to projekty předměstského sídliště, které nemá s vesnickou zástavbou nic společného, ale budiž.

No právě. Ale to ALE.

Prostor, který dnes SKANSKA vlastní včetně přilehlé ulice Ostrovní, je v Územním plánu určen k výstavbě rodinných a bytových domů s určenou zastavěností plochy v rozsahu 60 % pozemku (fakticky se jedná o dva pozemky: zastavěnou plochu a sad). To projekty splňují. Již se nehovoří, zda na zastavěné ploše budou stát přízemní nebo pětipatrové domy. Investor pochopitelně bude stavět domy s největší možnou kapacitou vestavěných bytů, které se vejdou do domů, ne vyšších než je výška hospody Na Staré. No a z toho vyplývá oněch 140 bytů. V každém bytě (když to dobře dopadne) bude bydlet tatínek, maminka a jeden potomek. Když to bude jinak, tak jeden z oněch plánovaných 4 domů koupí jeden nejmenovaný podnik, který má dosud své zaměstnance ubytované po všech možných a nemožných prostorách v obci a obcích v okolí, a bude v jednom bytě bydlet řekněme tomu 5 lidí. V zamýšleném sídlišti bude tedy bydlet od 420 do 600 lidí. Bezva. Obec se v kvalifikaci pro přiděl financí z daňové oblasti dostane o třídu výše a její příjmy se zvýší. Konto v bance se příjemně rozroste, budeme i nadále milionáři. Celá čtvrtina dosavadních obyvatel se stěsná do prostoru jediného statku. Jak úsporné...

Každý byt bude vlastnit jedno auto (v případě ubytování zaměstnanců továrny třeba půl auta). Všichni budou chtít jezdit do práce, vozit děti do škol a školek, do kroužků a ku sportu apod. Denně bude vyjíždět z Ostrovní ulice na náměstí 150 aut a ta samá se budou vracet. Parkovat budou mít kde v podzemí i nad zemí, jinak by se nevešla a nevejdou se. Hluk, prach, smog... Kruhový objezd, který je nabízen jako jeden z „benefitů“ firmy pro občany Loděnice, je podmínkou jakékoli bytové výstavby v této lokalitě, je stavbou dopravní, tedy Středočeského kraje a je hezké, že ho SKANSKA postaví. Je to sice řešení dopravní situace, také pro občany obce a obcí přilehlých, ale nepovažovala bych to za benefit, ale za nutnost. Většina pozemků pod zamýšlenou stavbou patří obci a záleží na nás, zda-li a za jakých podmínek tyto pozemky dáme k dispozici.

Budoucí spoluobčané budou chtít nakupovat, chodit k lékařům, posílat své děti do školky a školy. SKANSKA nabízí prostory pro 3 lékaře a prostory pro obchod (v projektu je nakreslena kavárna), finanční pomoc při případné rekonstrukci školy a školky. Pro 140

nových rodin to považují za nutnost a ne za benefit pro obec. Obec pro současný stav obyvatel školu i školku má a s rozšířením počítá ze svých a dotačních prostředků. Určitě přivítá prostory pro lékaře, pokud je budou chtít.

Dalším benefitem SKANSKY je pevný povrch ulice Ostrovní. Ano vyasfaltují ulici, která jim patří, a kterou rozjezdí při výstavbě. To je opravdu hezký počín.

A teď, CO S TÍM...

Pokud nechceme mít na návsi (náměstí) ovečky, bude se tam stavět. A je to správné. Pastviny uprostřed obce působí poněkud výstředně a navíc Územní plán tak předpokládá.

Ted' už jen stanovit „odkad – pokud“. Kolik aut je únosných uprostřed obce, když všude v sídlištních aglomeracích dnes ženou auta z center ven? Nešlo by postavit odstavné parkoviště mimo obec, nešlo by rozdělit zamýšlené osídlení na menší části, třeba na obecní zarůstající parcely? A uprostřed obce založit výsadbu, která by pohlcovala prach, čistila vzduch a zajišťovala prostor pro odpočinek, setkávání uprostřed obce? Vždyť naše obec bude poslední mezi těmi, které umožní zhoršovat životní podmínky těm, kteří zde dosud bydlí. A co děti? Budou si mít kde hrát?

Záměrně na tomto místě nerozvádím starosti, které obci přibudou s likvidací odpadů (čtvrtina dosavadního počtu obyvatel je celé odpadové hospodářství navíc), technické služby, to je úklid, zeleň, sniž, prach, údržba osvětlení, kanalizace ta i ta... To už bude starostí dalších Zastupitelstev obce.

Na setkání se SKANSKOU, a ještě jednou díky za vstřícnost, se kterou za námi přišli, jsme se vyjádřili i my Zastupitelé (jen někteří, viz záznam). Z vystoupení je jasné, že jedni jsou určitě pro, druzí požadují určité kompromisy a třetím je to jedno. Zajímavý přístup je výpovědí, že ani volené vedení obce není jednotné v rozhodování. A tak jsme se rozhodli, my Zastupitelé, sejít se na pracovní schůzce jen Zastupitelů a znovu se pokusit o kompromisní přístup. Dnes, 8. 7., zatím termín neznám, ale velice si přeji, aby o něm bylo rozhodnuto. Nebo celou záležitost necháme osudu a dalších 50 let budeme zatracovat nebo chválit ty, kteří toto rozhodnutí učinili. Tak jak je tomu dnes???

Alena Heinrichová

Příspěvky

Několik poznámek k příspěvku paní zastupitelky Aleny Heinrichové:

1. Výše plánované zástavby:

Z pracovních i veřejného jednání s developerem vyplynulo, že ať již bude zvoleno kterékoli z předložených architektonických řešení, výška zástavby bude respektovat okolní zástavbu, např. i objekt kde je restaurace Na Staré. Ostatně, obec Loděnice je neopomenutelným účastníkem územního řízení, což je ta fáze správního řízení, kde se definuje, mimo jiné, urbanisticko-architektonické ztvárnění zamýšlené zástavby, tedy i její hmotnost. A obec má vždy možnost v této fázi podat námítky proti navrhovanému řešení a následně se do vydaného územního rozhodnutí odvolat.

2. Příspěvek paní zastupitelky obsahuje i toto tvrzení:

„Když to bude jinak, tak jeden z oněch plánovaných 4 domů koupí jeden nejmenovaný podnik, který má dosud své zaměstnance ubytované po všech možných a nemožných prostorách v obci a obcích v okolí, a bude v jednom bytě bydlet řekněme tomu 5 lidí.“

Navrhujeme toto: necht' paní zastupitelka uvede konkrétní název „nejmenovaného podniku“, neboť z jejího sdělení vyplývá, že ví, o koho se jedná. Obec pak pozve tento podnik na své jednání zastupitelstva a paní zastupitelka veřejně doloží, co ji vedlo k tomuto tvrzení. V opačném případě je to pouze nepodložená spekulace, která ničemu neprospívá, a hlavně nic neřeší.

3. Kruhový objezd:

Kruhový objezd není „benefitem“ SKANSKY pro občany, jak se tvrdí. Výstavba kruhových objezdů na exponovaných křižovatkách v obcích je jedním z bodů programu zlepšení dopravní infrastruktury Středočeského Kraje. Stačí se porozhlédnout. Kruhové objezdy („kruháky“) jsou postupně budovány v celém kraji. A vždy se jedná o investici kraje. Obec Loděnice nemá

žádný relevantní doklad ani informaci o tom, že by kruhák v obci Loděnice stavěla SKANSKA. Navíc, podstatná část pozemků, na kterých by tato stavba byla realizována, je v majetku Středočeského kraje, nikoli obce Loděnice. Pokud se Středočeský kraj rozhodne v obci Loděnice kruhový objezd zbudovat, tak jsou zde pouze dva partneři – kraj a Obec Loděnice. A platí, že v těchto záležitostech jsou vztahy mezi Středočeským krajem a kteroukoli obcí či městem založeny na vrchnostenském principu.

Konečně, obec Loděnice opakovaně odmítla se Skanskou o „kruhák“ jednat, a to právě z výše uvedeného důvodu a rovněž/hlavně proto, že pro obec – pro nás všechny – je rozhodující rozsah plánované výstavby obytného souboru.

4. Možnosti obce Loděnice:

Jak již bylo dříve řečeno: územní plán obce výstavbu, respektive dokončení zástavby Husova náměstí, umožňuje. Bylo chybou, že před léty nebyl při jeho tvorbě současně vypracován tzv. regulační plán, který podrobně definuje – vztaženo k našemu případu – počet podlaží, hustotu zástavby apod. Bylo to i chybou zpracovatele ÚP, který měl na tuto skutečnost obec upozornit.

Uvedené znamená, že SKANSKOU navržený rozsah a hmotnost této zástavby budou posuzovány pouze podle územního plánu; jeho schválení je v pravomoci odboru územního plánování a regionálního rozvoje MěÚ Beroun. Nedojde-li k dohodě se Skanskou o velikosti zamýšleného bytového souboru, obec Loděnice může pouze využít svých práv z pozice účastníka územního řízení. A záleží jen na Odboru územního plánování MěÚ Beroun, případně v případě našeho odvolání k II. instanci, kterou je Odbor územního plánování a stavebního řádu, zda našemu odvolání vyhoví.

Václav Bauer

Kulturní a sportovní dění v obci

Poslední školní den

Tak jako každoročně proudily do školy kolem půl osmé ráno skupinky svátečně oblečených dětí. Obvyklé batohy na zádech vystřídal květiny a taštičky s drobnými dárky pro učitele v rukách. Po předání vysvědčení v jednotlivých třídách se žáci, pedagogové a zástupkyně našeho SRPŠ sešli v tělocvičně na slavnostním ukončení školního roku. Zároveň byli vyhlášeni

a odměněni stipendisté. Jedná se o program, který již několik let pořádá a finančně zajišťuje SRPŠ. V rámci stipendijního programu si žáci s nejlepšími výsledky mohou vybrat odměny v podobě dárků v hodnotě, která odpovídá jejich studijním výsledkům. Za samé jedničky si žáci 4. a 5. tříd mohou objednat dárek v hodnotě 300,- Kč a na druhém stupni za 600,- Kč. Za každou dvojku na vysvědčení je to o 100,- Kč méně.

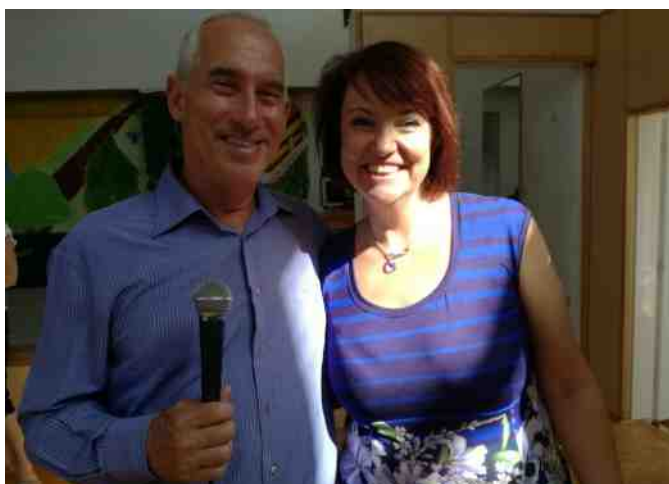
Kulturní a sportovní dění v obci

Za programem samotným stojí spousta organizační práce ze strany SRPŠ i učitelů. O zajištění potřebných financí bude ve zpravodaji řeč na jiném místě, takže zpět ke slavnosti.

S žáky se přišel rozloučit ředitel školy, pan Václav Veverka, starosta obce, pan Václav Bauer, a za SRPŠ jeho předsedkyně, paní Oxana Brestovanská, která na závěr vyhlašovala stipendisty. Mezi dárky byly především letní sportovní potřeby, sluchátka, a výtvarné potřeby. Nechyběla ani kulma a kniha. Každý oceněný žák byl na památku i vyfocen.

Mezi dětmi je i 123 oceněných stipendistů

Úsměv na rozloučenou se školním rokem v podání Oxany Brestovanské a Václava Veverky

Samostatně se hned na začátku rozloučili žáci devátých tříd, kteří si také odnesli dárky.

Po ukončení programu v tělocvičně, která v závěru připomínala ul plný včeliček připravených vyletět, byl ve škole ještě chvíli čilý ruch a pak už jen čas se na dva měsíce rozejít. Přesto jsem se jako vždy, když školu navštívím, zastavila v prostoru u vchodu. Jsou tam vždy různé plakáty, pozvánky na kulturní a sportovní akce a podobně. Tentokrát mou pozornost upoutalo tablo žáků 7. B. plné fotografií a vzkazů. O akci píše dále třídní učitelka, paní Dana Kliková.

Bohuslava Vohradská

Trochu jiný výlet

Žáci 7. B podnikli dne 22. května výlet do Berounského domova důchodců. Heslem výletu bylo: "Nemysli jen na sebe". Pro seniory si připravili zhruba 1,5 hodinový program, který se skládal ze dvou částí. V první části probíhala různá vystoupení. Taneční vystoupení, recitace básně Polednice, čtení popletených pohádek, hudební vystoupení a na závěr divadelní představení, za

Při setkání vládla výborná nálada

které děti získaly na školní Mikulášské akci 1. místo. Pro druhou část programu měly děti připraveno vyrábění. Za vzájemné pomoci, žáci společně se seniory, vyrobili květinovou výzdobu jídelních stolů a každý ze zúčastněných seniorů si mohl nazdobit látkovou tašku drobnými dekoracemi a fixami na textil.

Celá akce byla naplněná vlídnou, chvílemi až dojemnou atmosférou. Obě generace byly tím dnem zcela jistě obohaceny. V plánu je akce v dalším školním roce zopakovat.

Dana Kliková, třídní učitelka

Kulturní a sportovní dění v obci

SRPŠ, aneb když skromnost brání prezentovat se v místním tisku

Když jsem se naposledy loučila v zaměstnání, dlouho jsem přemýšlela jak obdarovat své kolegyně a kolegy. A pak přišel nápad. Zajdu do školy a zeptám se, jestli nezbyla nějaká keramika a další výtvořky dětí, které zdejší SRPŠ prodává na svých akcích. A povedlo se. Byla to trefa do černého a pro mě dvojitá radost. Měla jsem krásné dárky a pocit, že jsem peníze dala na dobrou věc. Výrobky dětí se moc líbily, a jelikož mám ráda věci s příběhem, povyprávěla jsem o tom, jak jsem k nim přišla. Posluchači, většinou rodiče dětí školou povinných, si asi chvílemi mysleli, že tak trochu blafuji, ale já věděla, že zdaleka nevyjmenovávám všechno, co místní SRPŠ dělá.

Do naší základní školy chodím docela často, vidím jejich práci, a proto jsem se o ní rozhodla napsat i pro ty, kterých se přímo netýká, a pamatují si SRPŠ spíše z dob minulých.

Zatím nejmilovanější úlovek ze školní tvorby

To naše se zásadně oživilo před několika lety, kdy došlo k přílivu nové krve z řad „naplavenin“. Spojením se starousedlíky vznikl tým, který není jen výběřem příspěvků od rodičů, ale sám podniká s cílem výdělku pro podporu aktivit dětí. Členové týmu postupně začali aktivně pracovat na zajištění občerstvení na různých, společenských akcích. Začínali s docela skromným vybavením, až se dopracovali k výborně vybavenému stánku se stoly, stroji na výrobu párků v rohlíku, nádoby na nápoje a v loňském roce rozšířili vybavení o vaflovače. Výborný nápad. Ale spousta trochu tím zmenšili fronty na párky v rohlíku, které jsou trvalým průvodcem na jejich akcích. K sortimentu tradičně patří i velice chutné pečivo a nápoje. Rozšiřují ho i klobásky a výrobky obětavých rodičů. Na podařené akci tak umí vydělat i desítky tisíc korun, které pak putují na různé aktivity dětí a vybavení školy. Ať už se jedná

o tradiční školní ples, rozsvěcení vánočního stromu, lampionový průvod nebo školní mikulášskou, za vším stojí spousta práce. Do příprav se zapojují celé rodinné týmy v rolích stavěčů stánku, dopravců, uklízečů a organizátorů. Zboží je třeba nejen s úsměvem prodat, ale nejdříve i logisticky naplánovat a zajistit nákup surovin. Je třeba shromáždit prodávané předměty z tvorby dětí, popř. oslovit dárce pro tombolu v případě plesu a bazárku při mikulášské. Hodiny a hodiny mravenčí práce s podporou pedagogů a většiny rodičů.

Oblíbené hejno, nenesou, ale jsou krásné

Po činnostech, které směřují k získání finančních zdrojů, pak přichází jejich smysluplné využití. SRPŠ tak každoročně nakupuje dárky v rámci stipendijního programu za cca 30 tis. Kč. V posledních letech investovalo 78 tis. Kč do nákupu keramické pece, 30 tis. Kč do výstavby tribuny u hřiště, přispívá na výlety a exkurze dětí, pronajímá atrakce na školní dětský den a nakupuje dárky dětem na této akci. Za 14,5 tis. Kč zakoupilo reproduktory, 15 tis. Kč věnovalo na hudební nástroje a neopomíná ani na pomůcky na tělesnou výchovu. Za nákup žíněnek, dressů a dalšího vybavení utratilo dalších téměř 30 tis. Kč. Za poslední dva roky pořídilo knihy do školní knihovny za cca 9 tis. Kč.

Ve výčtu činností našeho SRPŠ i částek investovaných do rozvoje školy, trávení volného času a zábavy dětí by se dalo pokračovat ještě na dalších stránkách. Snad se mi na tomto prostoru alespoň z části podařilo přiblížit činnost této skromné, pracovité party, jejíž členy záměrně nejmenuji. Určitě bych někoho vynechala a při případné omluvě by zase někdo vypadl. Jak je znám, ani o to nestojí.

Myslím, že nejvíce je odměnité nákupem u jejich stánku na jejich akcích.

*Za přispění Jany Prokopové
zpracovala Bohuslava Vohradská*

Kulturní a sportovní dění v obci

Máme mistra světa GRATULUJEME

Asi každý rodič, jehož dítě provozuje sport, nebo nějaký jiný koníček ví, jak náročné je někdy zkoordinovat rodinný program s kroužky, tréninky, soustředěními a jinými aktivitami dětí. Málokdo si ale umíme představit, co v rodině udělá mladý sportovec na vysoké úrovni. Jednu rodinu, resp. jejich brzké ranní odjezdy a pozdní večerní příjezdy z tréninku, nebo zápasu sledují již několik let. Volný čas i finanční prostředky věnují koníčku syna, kterým je lední hokej. Ten má blízko k inline hokeji, ve kterém nás letos tento mladý, nadějný juniorský hokejista reprezentoval na Mistrovství světa v inline hokeji v Barceloně. Jmenuje se PETR HAŠEK

Petr je úplně vpravo

Sen každého sportovce

a právě on ve finálovém utkání s týmem USA střílel první gól hned v druhé minutě zápasu. Otevřel tím cestu ke zlatu a závěrečnému skóre 5:2. Nutno dodat, že MS se na přelomu června a července zúčastnilo 20 týmů. Reprezentanti ČR vyhráli všechna utkání ve skupině i v semifinále. Určitě na tom měl zásluhu právě i Petr coby obránce.

Dovoluji si tedy Petrovi za občany Loděnice poděkovat za skvělou reprezentaci ČR a popřát mu spoustu dalších úspěchů. Poděkování a gratulaci směřuji i k rodičům a dalším členům rodiny, která ho podporuje.

Bohuslava Vohradská

Klub volného času

**První obecní výlet do Jičína
sobota 13. 7. 2019**

Kombinace třináctky v datu a meteorology předpokládaného nejdeštivějšího dne v červenci nám kupodivu přinesla neuvěřitelné štěstí. Sympatický řidič, dobrá nálada, dochvilnost všech účastníků, déšť pouze za okny autobusu a při prohlídkách dokonce i sluníčko a k tomu skvělé průvodce v Jičíně i na loveckém záměčku Humprecht, úchvatný hudební zážitek v proslulém akustickém sále i nečekaný pěvecký koncert v růžových polích.

V Jičíně nás zaujala nejen dokonale promyšlená architektura, o níž se velmi zasloužil jinde proklínaný Albrecht z Valdštejna. Málokdo z nás například věděl, že tu najdeme také celou židovskou čtvrť a dokonce i symbolicky vysazený fikovník obsypaný fíky. Výjimečně byl náhodou otevřen i kostel sv. Ignáce s tzv. rušánskou

madonou ze 16. století, za níž svého času přicházelo až 40 000 poutníků ročně. Tradiční Rumcajs nás kupodivu neprovázel na každém kroku, zato všude byla spousta zeleně, parků, míst přímo vyzývajících ke klidnému posezení, ale také důmyslná hřiště pro děti rozvíjející fy-

Kulturní a sportovní dění v obci

zickou zdatnost i fantazii. Úchvatná byla i čtyřřadá lipo-
vá alej s lavičkami a trávníkem jako stvořeným pro po-
sezení nebo piknik. Loděnice v tomto ohledu může jen
závidět.

Květomilně zaměřená část účastníků zájezdu se pak od-
poledne v růžové školce ve Skuřině kochala obdivuhod-
ně širokým sortimentem královen květin (byť v záplavě
bahna po právě proběhnuvší průtrži mračen). Kromě to-
ho měla příležitost asistovat i koncertu pěveckého sou-
boru a připravám obecní květinové slavnosti
s tradičními koláči a buchtami.

Ostatní dojeli na zámček Humprecht postavený
hrabětem Humprechtem Janem Černínem z Chudenic,

který, mimo jiné, zastupoval císaře v Benátkách. A jak
jsme se dozvěděli, být vyslancem byla v těch dobách
taková čest, že si šlechtici všechny náklady na tuto
funkci hradili ze svého. Zámek je to sice maličký, ale
průvodce jsme měli tak milého a fundovaného, že z avi-
zovaných 45 minut byla téměř hodina a půl zajímavého
vyprávění a nevšedního zážitku z kytarové klasiky
a francouzského šansonu v podání jedné z návštěvnic.

Všichni se shodli, že výlet byl opravdu povedený a dě-
kují Obecnímu úřadu, který tuto aktivitu finančně pod-
pořil.

Jana Tučková

Jak se žilo za první republiky ze vzpomínek nejstarší loděnické občanky

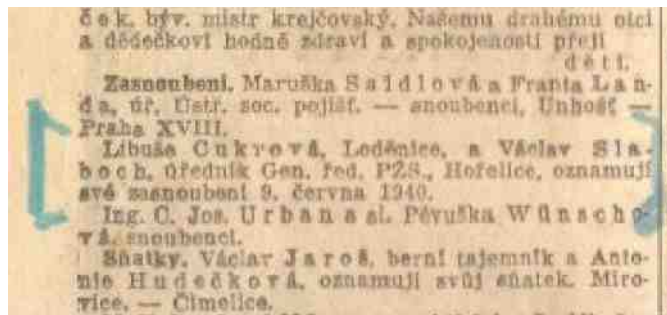
Dne 9. 7. 2019 se nejstarší občanka Loděnice, paní
Libuše Slabochová, dožila krásných 98 let. Tato půvab-
ná a milá dáma se stále optimisticky usmívá, přestože
její život nebyl vždy jednoduchý.

Bytostně si přála stát se herečkou, ale v meziválečném
období na nákladná studia nebyly peníze. Musela si vy-
stačit se základní školou - absolvovala ji částečně v bu-
dově tehdejšího zámčku Na Vinici (dnešního
pravoslavného kláštera), neboť škola v té době byla v
havarijním stavu, stropy musely být podepřeny a pano-
valy obavy, aby se to celé nepropadlo. Pak si udělala
jednoroční učební kurs těsnopisu a psaní na stroji v
Berouně a na další studia již nedošlo, neboť, jak říká:

*„Naše známá, paní Milerová, mi sehnala krásné místo v
Praze, v pražském generálním zastoupení francouzských
parfémů. Měla jsem šoféra a rozvázela parfémů po par-
fumeriích. Moje první výplata byla 400 korun.“*

Vlakem jezdila do zaměstnání a v něm potkala i svou
životní lásku, manžela Václava. Málokdo si dnes v di-
gitální době dokáže představit, že se zasnubní oznámení
tehdy inzerovalo v novinách.

Na divadlo ale nikdy nezapomněla – za svým oblí-
beným Oldřichem Novým chodila do biografu - „jako
patnáctileté holky jsme stávaly venku a čekaly, jestli nás
tam pustí. Tenkrát byly filmy takové zamilované, jiné než
dnes, to se ani nedá srovnat, na ty se člověk těšil. A No-
vý, Schráníl, Hana Vítová nebo Lída Baarová, to byli
nějací herci!“.

Divadlu se paní Slabochová věnovala i ve volném čase
v místním souboru ochotníků – hrálo se v sále Na Nové.
„Každý rok jsme nastudovali asi tak dvě představení,
pamatuji si ale už jen, že jsem zpívala v operetě „Na tý
louce zelený“. A také jsem moc ráda tancovala. Na No-
vé byly každou neděli odpoledne čaje a tam jsme ne-
mohly chybět. Byly jsme tancovat i v Nenačovicích na
posvícení. Vstupné stálo 5 korun. Já byla sama a od ro-
dičů jsem dostávala trochu peněz, ale on také každý na

Příspěvky

to neměl, aby dětem dával peníze, a zrovna moje kamarádka na vstupné neměla. Když jsem ale zaplatila za sebe, pustili nás tam nakonec obě“.

A jak se tenkrát žilo? „No různě. Ve většině domů měli, stejně jako my, malé hospodářství. Chovali jsme husy, prase, kozy, na konci ulice jsme měli pronajatý malý pozemek, kde jsme pěstovali okurky. Jako malá jsem musela chodit s husami k potoku – většinou jsme chodili tou malou uličkou, co je pod kostelem, nebo se chodilo na náves k rybníku. Také jsem vodila kozu na pastvu. Brávala jsem s sebou kamarádky, kozu jsme uvázaly v akátí a samy jsme si hrály. Ale když jsem se vrátila domů a koza neměla pořádně napasené břicho, musela jsem s ní zpátky. Tatínek byl přísný a často na mne vytáhl důtky.

Ti, co vlastní dům neměli, bydleli o dost hůře. Třeba jedna moje kamarádka bydlela v nájemním bytě u Prokešů na statku, kde byla místo podlahy jen udusaná hlína. Prokešovi bydleli nahoře a dole pronajímali pokoje zaměstnancům ve statku“.

A co se jedlo? „Například šklubánky, ty jsem měla moc ráda a byly každý týden. Nebo lívance, nebo nějaké luštěniny s vejcem. Maso bývalo jen jednou týdně. Když jsme měli zabíjačku, zvala jsem tu svou kamarádku, co bydlela u Prokešů, aby se trochu najedla. Ale jak na pořádné jídlo nebyla zvyklá, většinou to ten její žaludek nevydržel a šlo to ven. Pro mléko se chodilo k Vlasákovům. Ti měli mlékárnu a také koně a s tím jezdili pro mléko do Nenačovic na statek. Paní Vlasáková pak mléko prodávala v domě pana Kverky“.

Pralo se na valše v neckách

Auto tenkrát měl jen málokdo

A co vám udělalo největší radost? „Asi když jsme si s manželem pořídili auto. V té době bylo auto vzácné a v Loděnici ho měl jen pan doktor Bürger a stavitel Bertlík. Jezdili jsme pak každé léto s Vodičkovými a Petrácovými na Slovensko na tři neděle do Belanských Tater na chatu ke známému. Tamní bača obvykle zabil prase a pak maso nabízel po chatách. Kupovali jsme si od něj celou kýtu, napekli řízky a vyráželi druhý den na túru do hor. Tady v Čechách bylo v té době všechno na lístky,

a když někdo choval tajně prase, zabíjačku mohl dělat jenom v noci. To na Slovensku to nebylo.

Ale jako majitelé auta jsme s ním po čtyřicátém osmém povinně museli do prvomájového průvodu, aby každý viděl, že jsme si dovolili koupit auto. Jelo nás tam takhle celkem šest“.

Jak na ty časy vzpomínáte? „A víte, že mi to tu dříve připadalo lepší? Těch obchodů co tu bylo – tady na rohu, co je pošta, tam byl cukrář Kučera, pak byla pošta a doktor Bürger, kousek dál byl Hašek řezník, za řezníkem byl mandl a nad ním zase řezník Hašíček. Dole byla hospoda u Bauerů. O kus dál, jak je teď pizzerie, bydlel v prvním patře doktor Weis. Pak tam byl kadeřník, až dole a Světníčkovice statek, Moravcovic statek a na druhé straně se zase prodávaly textilie, hospoda tam byla a pak na rohu pod kostelem byl zase ještě jeden Hašek, obchodník se smíšeným zbožím.

Na hlavní silnici byl Brodecký, to byl úspěšný obchodník, pak byla hospoda na Nové, pak byl Punčochář, to bylo lahůdkářství, a vedle byl řezník. Další řezník byl ještě na rohu křižovatky ke Chrutenicím. Vařili tam dršťkovou polévku a jiné lahůdky. A naproti panu Žukovi bylo velké zahradnictví Petržela.

Trafika byla jedna u pana Špirka - to byl malý domeček na levé straně mostu přes Kačák. Vedle byl komunistický podnik Včela, naproti záložna a vedle ještě naproti další obchod Kverka, obchod se smíšeným zbožím.

Slavnosti Božího těla

A také tu bylo tenkrát více akcí. Každou středu byly v Loděnici trhy a každý měsíc se v Loděnici na náměstí konal jarmark. A ne jen tak ledajaký. I trhy byly vyhlášené. Prodávalo se tu všechno možné, šatstvo a cukrovinky. Sjížděli se sem obchodníci i z Kladna. Z Chrutenic tu pan Hříbal prodával cukrovinky a bonbony v sáčkích. On je ale nevyráběl, kupoval je ve fabrice, ale jezdil s nimi všude po trzích. To bývala velká událost.

Příspěvky

A co teprve dožínky. To se dopoledne chodilo v průvodu, v baráčekových krojích, za panem farářem a u každého statku stál malý oltář, tam se zastavilo a kněz požehnal úrodě. Odpoledne pak byla tancovačka.

S Vaškem Švobodou při dožínkách v baráčekovém kroji

S manželem na procházce – všichni dbali na hezké oblečení, i když se šlo třeba jen do lesa

Nebo divadelní představení, to byla také událost. V sále bylo vždy našlapáno a lidé tehdy k sobě měli nějak blíže, ne jako dnes“.

Je něco, co byste poradila ostatním, aby se také dožili v takové kondici tak krásného věku? „Určitě dvě věci: Pohyb a ovoce. Byla jsem celý život sokolka a cvičila jsem, ráda jsem tancovala, chodili jsme stále pěšky a na procházky do Konvalinkovic hospody, nebo se chodilo do Černidel, ke Třem habrům, každou neděli se chodilo někam jinam a snažila jsem se hodně chodit i doma.

A ovoce? To jsem měla moc ráda a mám ho ráda i teď. Každý večer si po večeři ještě dám misku ovoce. Ale jinak jsem nikdy nedržela žádnou dietu, mám ráda skoro všechno – vaječný koňak, višně v čokoládě, tučné maso, krkovičku, jediné, nemusím, jsou kuřecí prsní řízky.

Zapsala a upravila Jana Tučková

Životní jubilea

V srpnu oslaví svá životní jubilea pánové: **Jiří Marek, Jan Příhoda** a **Josef Macourek**. Jubilantům srdečně gratulujeme, přejeme hodně zdraví, pohody a lásky

a těšíme se, že se s nimi setkáme na podzimní Senior party (datum včas zveřejníme).

Za loděnické zastupitele - Jana Tučková

Klub volného času spolupracuje se školkou

Již nějakou dobu se v Loděnici daří propojení starší generace s tou nejmladší – členky Klubu volného času docházejí do místní školky a čtou dětem pohádky, nebo jim vyprávějí či naopak naslouchají, a děti i dospělí to baví a společné chvíle si užívají.

Na začátku července bylo ale setkání o hodně akčnější. I místní zahrádkáři se totiž snaží nejmladší generaci zasvětit zahrádce a "Sázení kytiček" mají každoročně v

plánu své činnosti. Děti spolu se svými učitelkami, proto vyrazily na návštěvu do zahrady Aleny Heinrichové. Hned po vzájemném bouřlivém přivítání si dva dětské kapitáni zvolili svá družstva.

To první zůstalo na dvoře a každý z jeho členů si do připravených květníků pod odborným vedením Pavly Šafránkové mohl zasadit vlastní afrikán. Druhé družstvo vyrazilo s Alenou Heinrichovou na průzkum zahrady. Děti se tak v autentickém prostředí seznamovaly se stromy i rostlinami, užívaly si živou přírodu a díky připraveným hrám se i spoustu věcí naučily (například, co patří, nebo nepatří na zahradu).

Dopoledne tak všem rychle uteklo, děti odcházely naplněné nevšedními zážitky a dospělí měli radost, že tyhle děti budou mít snad i v dospělosti k přírodě i ke starší generaci hezký vztah.

Jana Tučková

Příspěvky

Na nádraží se vrátili filmaři

Na nádraží upnuly svoji pozornost hned dva filmové „štáby“. Česká televize využila prostředí našeho nádraží k vyprávění s panem Pavlem Taussigem, mužem, který přežil útrapy nacistických koncentráků a o svém nelehkém osudu vypráví i prostřednictvím knihy „Chlapec, který přežil pochod smrti“, a je autorem dalších knih. V ČT bude na programu v dubnu 2020.

Dalšími filmaři byli žáci FAMU z Prahy, kteří zde natáčeli fantastický příběh podle snu jednoho železničáře. Film zatím má jen označení: F 30/1.

Oba filmové štáby hledaly nádraží z doby filmování Ostře sledovaných vlaků a s lítostí nenašly.

Naše nádražní Museum navštěvují četní turisté z celé republiky a byly zde již dva zájezdy. Zájezd železničních seniorů pro nedostatek času, který si k prohlídce vyhradili, přijede ještě jednou. Druhým zájezdem byla výprava cyklistů z Prahy, kteří sledovali historické události našeho kraje. Všichni byli překvapení malými prostory a bohatou historií, kterou bývalá „pakrovna“ dnes skrývá.

Chystáme „Dopoledne s Bohumilem Hrabalem“, kde bychom četli z povídky Ostře sledované vlaky a vzpomínali na natáčení filmu. Bude plakátováno.

Alena Heinrichová

ARTTIME

Vážené přátelé,
chci Vám přiblížit činnost našeho keramického kroužku ArtTime Loděnice. V letošním roce jsme měli cca 25 dětí. Spousta dětí nám přešla na kroužky do školy. Děti se snažíme rozdělit do věkově stejných skupinek, aby měly stejné zkušenosti.

Vyrábíme rozličné výrobky, kachle, talíře, sošky, závěsy buď podle návrhu lektora, nebo přání dětí. Několik let jsme vyráběli sošky fotografů na Vrážskou Kameru, kde měly veliký úspěch. Děláme výrobky na adventní trhy v Loděnici.

V letošním roce měly velký úspěch sošky Půďáků, strašidel, která bydlí na půdě Klubu. Každý den nám něco provede.

Mrzí nás, že opadl zájem o keramiku pro dospělé. Byly to hezké večery, kdy se vyráběly výrobky, které měly už

profesionální úroveň. Při kávě se probralo vaření, co kde je nového, byl to takový malý dámský klub. Tento kroužek bychom rádi obnovili v školním roce ve středu od 18 hodin. Často slyším, že se v obci nic neděje, že se nic nenabízí. Tato možnost tady je a nemusíme vyrábět jen z hlíny. Jsou různé techniky, které můžeme vyzkoušet: enkaustika - malování voskem, korálky, FIMO, Big shot, cardmaking a další techniky stačí jen mít chuť přijít a vyzkoušet.

V příštím školním roce budou kroužky keramiky ve středu a ve čtvrtek.

Věřím, že se po prázdninách zase sejdem v hojném počtu.

Přeji Vám krásné léto.

*Helena Bargerová,
lektor keramiky*

Red Baron Band v Loděnici

Čí asi tak myšlenky by se mohly v polovině května zaobírat ledním hokejem, sportem navýsost zimním? Koho by napadlo brát do úvahy nějaké třeštění na bruslích v době vrcholícího jara, v posledních letech dokonce přecházejícího léta? A tak členové Loděnické kulturní společnosti po důkladném prostudování v té době již vyhlášených termínů koncertních akcí na berounském okrese dali začátkem března hlavy dohromady, probrali nabídku agentur a promotérů a dohodli na pátek 10. května vystoupení pražské rockové skupiny Red Baron Band v loděnickém kulturním domě. Vůbec je nenapadlo, že by

termín mohl kolidovat s nějakou jinou masově sledovanou akcí... Nenapadlo to, pravda, ani členy vystupující kapely.

Bohužel zahajovací zápas československých reprezentantů proti švédským třem korunkám na světovém hokejovém šampionátu dožijí se odlákal řadu potencionálních návštěvníků, koncert tak zdaleka nebyl vyprodán a posluchačů nedorazilo tolik, kolik by si akce a kapela takového věhlasu zasloužila. Nicméně, kdo přišel, neprohloupil, kapela se menší diváckou kulisou nenechala nijak deprimovat a hrála jako obvykle s maximálním nasazením, prostě posluchačský zážitek to byl bezvadný. Naši hokejisté ve svém klání zvítězili poměrně dost pře-

Příspěvky

kvapivě, Red Baron Band vedle nich kraloval dle očekávání a bodové maximum za výhru získal rovněž.

Zahájil pomalejší skladbou z připravované desky, rozhodně chutnou návnadou, byť ještě jistě ve stádiu hledání té úplně neoptimálnější finální podoby, aby přešel k rychlejší a údernější „I Don't Believe You“ (tedy „Nevěřím ti/vám“) věnované už v době svého vzniku před cca deseti lety všem politikům, textově aktuální dodnes a hudebně stále svěží a neoposlouchatelné. V bluesovém rytmu se nesla následující „Like A Little Child“ („Jako malé dítě“), kterou vystřídal pro změnu rychlá „Victoria“. A s jinou náladou a tempem přišla „Get Out“ („Vypadni!“), obsahující jak strhující dialog ženského vokálu a sólové kytary, tak i exhibiční „hladikovské“ hraní na onen strunný nástroj za hlavou dotyčného muzikanta. Pochopitelně za bouřlivých ovací obecenstva, jehož najednou jako by byl plný kulturák.

„Exploze lásky“ neboli „Love Explosion“ představovaly ukázky ze zkušebny, láska v nich střídavě exploduje i konejší, každopádně se stále vybrušuje k jistě konečné parádní podobě, se kterou se setkáme na některé z dalších desek souboru. To rockově zdravě šlapající „Divnej pavouk“ a balada „Jako blázen“ jsou již klasickými kousky repertoáru, stejně jako hardrockové číslo „Remedy“ („Lék“). A opět úrok k připravované desce, až nečekaně lahodný, v podání zpěvačky za subtilního doprovodu akustické kytary, ve skladbě s prozatímním názvem „Who Knows“ („Kdo ví“).

Pinkfloydovský začátek z jejich „ummagummáckého“, tedy notně psychedelického, ale zároveň i skladatelsky ambiciózního období, má skladba „Everything Beautiful Is Short“ („Všechno krásné je krátké“), nádherná skutečně je, stopáž však má naštěstí patřičně dlouhou, tak aby náležitě vyzněly dvě zakomponované instrumentální pasáže.

A další ukázky širokého záběru Barona – „Without You“ („Bez tebe“) s countryovými ozvěnami v úvodu přecházejícími postupně v hybný power rock, pak – dle slov autora Paula Kowacze – tvrdě satirická píseň „Silent“ („Tichý“) a náladovka „Holy Water“ („Svatá voda“), v pomalém, až ploužákovém rytmu. V prostřední části nabrala na tempu, aby posléze opět dospěla ke klidnému konci. Především hlasovou exhibicí zpěvačky a také řadou kytarových efektů se vyznačující byla předposlední „Burning Now“ („Právě hořící“), na závěr kapela tradičně zařadila rozevlátou rockovou jízdu „Livin' Behind The Jail's Door“ („Život za vězeňskými vraty“), plnou tepajících bicích a kytarových sol...

V přídavku přilétla opět jedna z připravovaných libůstek, zatím s pracovním názvem „Poslední šaman“, jenom opět potvrzující neustálý hudební vývoj kapely a její úspěšné hledačství – vše nastartoval kytarový riff, následovala poklidnější pasáž, posazená ovšem na patřičně hutném spodku basy a bicích, pak bubny až v pochodovém rytmu, vynořivší se tajuplný zpěv á la Janis Joplin, moc dobře se to poslouchalo.

Red Baron Band má za sebou více jak čtvrstoletí úspěšné existence, domovskou scénou je kapele, snad by se to tak dalo říci, především pražský klub Vagon, i když na její bohužel ne zas tak příliš časté koncerty lze v metropoli zajít i třeba do žižkovské Akropole a jinak vlastně po celé České republice, loděnická zastávka tak mohla být – a pro ty, co nelitovali času v horkém pátečním večeru, i byla – skutečnou hudební událostí. Původními zakládajícími členy skupiny jsou skvělý kytarista, zpěvák, multiinstrumentalista i skladatel podstatné části materiálu Paul Kowacz a suverén za bicí soupravou Radek Horník, zbylé obsazení se v průběhu let měnilo a dle toho se i částečně měnil repertoár a vyvíjela tvorba souboru, pamětníci rádi vzpomínají především na období, kdy členem Red Baron Bandu byl i fenomenální zpěvák a klávesista Honza Holeček, ale zajímavá byla též spolupráce s neřízenou rockovou střelou, výbušnou zpěvačkou Monikou Infernalis. Dámu za mikrofonem má Baron i v současné době, a ne ledajakou, je jí Marika Postlerová, loděnická občan-ka, dokonce učitelka na místní škole, však také měla být pro místní patřičnou vábničkou na plakátech. Ale ten nešťastný hokej...

Jirka Rubeš s baskytarou je čtvrtým článkem momentální sestavy, která svým koncertem nadchla – byl-li Rudý baron, stíhací pilot německého armádního letectva a nejúspěšnější stíhač první světové války nazýván esem všech es, kapela Red Baron Band jen potvrdila, že je dlouhodobě zase hodně vysokým trumfem na naší rockové scéně!

Přemysl Hamerník

OBECNÍ ÚŘAD LODĚNICE		ou@lodenice.cz	
Starosta: Václav Bauer			311 671 691
Matrika + Czech POINT: J. Bezrová, A. Kohoutová	po, st 8:00 – 17:00		311 672 577
Sekretariát: Hana Ubesová	po, st 8:00 – 17:00	út, čt 8:00 – 16:00	311 517 926
Účetárna:	po 8:00 – 16:00	st 8:00 – 17:00	311 672 210
ZDRAVOTNICTVÍ			
MUDr. Martin Ralbovský – praktický lékař lekar.lodenice@genecare.cz Karla Veberová – sestra sestra.lodenice@genecare.cz	Ambulance po 7:00 – 14:00 út 7:00 – 13:00 st 7:00 – 16:00 čt 7:00 – 10:00 pá 7:00 – 12:00	pro objednané 16:00 – 18:00 10:00 – 12:00	311 673 281 721 092 719
MediClinic+ MUDr. Andrej Pašagin – praktický lékař	Ambulance po 11:30 – 15:00 L, 12:00– 15:00 S út,st 7:30 – 11:30 čt 7:30 – 11:30S čt 7:30 – 11:00L pá 7:30 – 9:45L	pro objednané 15:00 – 18:00 11:30 – 15:30 11:30 – 15:30S 11:00 – 12:45L	311 672 102 L – liché týdny S – sudé týdny
MUDr. Simona Tesařová – zubní lékař	po, st 9:00 – 16:00 čt 9:00 – 16:30	út, pá 9:00 – 13:00	311 672 253
MUDr. Lenka Jačková – lékař pro děti a dorost	Ambulance: po,út, čt, pá 7:30 – 10:00, st 10:00 – 12:00 Kontroly: po, út, čt,pá 10:00 – 11:00 Prevence: po,út, čt, 11:00 – 13:00 (pá do 12:00), st 12:00 – 17:00		311 672 246
MUDr. Tereza Pactlová – praktický lékař Hluboká cesta 137, Loděnice	po, čt, pá 8:00 – 12:30 st 12:30 – 18:00	út 7:00 – 13:00	702 038 949
LÉKÁRNA	po 7:30 – 12:30, 13:00 – 15:00 út, pá 7:30 – 12:30 st, čt 10:00 – 12:30, 13:00 – 17:00		311 671 063
OSTATNÍ			
POŠTA	po – pá 8:00 – 11:00	13:00 – 17:00	954 226 712
SBĚRNÝ DVŮR	po 12:00 – 16:00 st 14:00 – 18:00 (1. 4. - 31. 10.) / 12:00 – 16:00 (1. 11. – 31. 3.)	so 8:00 – 12:00	607 127 871
OBECNÍ KNIHOVNA	po 9:00 – 12:00, čt 14:00 – 17:30	14:00 – 17:30 pá 15:00 – 17:00	313 129 486
ZÁKLADNÍ ŠKOLA – 311 672 114	JÍDELNA ZŠ – 311 672 252	MATEŘSKÁ ŠKOLA – 311 672 234	
Pohotovostní a havarijní služby dodavatelů elektrické energie, plynu a vody Pohotovostní služba elektrorozvodných závodů – 800 850 860 Pohotovostní služba vodáren, VAK Beroun – 606 666 990, 800 100 663 Pohotovostní služba plynáren– 1239 Hasiči - HZS Kladno – 950 870 011, 950 870 444 / HZS BEROUN – 950 841 011 / HZS HOŘOVICE – 950 842 011			

OSTATNÍ KONTAKTY A INZERCE

GZ Media, a.s. Telefonní číslo: 311 673 111	Email: info@gzmedia.cz Web: www.gzmedia.cz/kontakty		
Bohoslužby římskokatolické církve v kostele sv. Václava v Loděnici	ne – 9:30, st + pá – 17:00 Bohoslužby: Josef Moulík		
ART TIME, o.s.	www.lodenice.net		
Milena Křížková ředitelka pro správu budovy	- pronájem velkého sálu, přísálí	775 152 937 info@lodenice.net arttime@seznam.cz	Velký sál kapacita 100–150 osob
Zuzana Víchová	- pronájem velkého sálu, přísálí	725 924 116	Přísálí kapacita 30–40 osob
Elektrikářské práce – Ladislav Herynek – 603 284 843 Grafické návrhy, 2D + 3D grafika – MgA. Tamara Schreiberová, 732 674 008 Instalatérské práce a strojní čištění kanalizací – 602 376 401, www.volny.cz/firma.fiser, 3f.fiser@centrum.cz Kadeřnictví – Zuzana Potencová – 311 671 138; Bára Frydrychová – 777 282 771; Alena Zelenková – 775 121 227 Kominiectví - Haken – www.revizekominu.cz – 774 642 211; J. Čermák , Žilina – 774 699 083 Masáže relax – klasické, relaxační, baňkování, medové detoxikační, čokoládové... – Lada Dvorská, 606 912 115 Maliřské práce, vysprávký zdi, zednické práce – 775 177 404, Hek1338@seznam.cz Pedikúra, manikúra Helena – Helena Modrová, 604 890 730 Relax., rekond., sport. masáže, kosmetika, pedikúra, nehtová modeláž, depilace – Marta Železná, 728 955 991 Sklenářství – Sluka – Husovo náměstí 4 – 604 402 714 Prodej, pronájem nemovitostí, výstavba cihl. nízkoener. RD na klíč - Vlasta Dosedělová 725 509 272, dosedelova@rkbohemia.cz Přeprava seniorů PB Help - asistent , tel.: 732 458 629, www.pb.help-asistent.cz Účetnictví, daňová evidence, přiznání daně z příjmu a DPH, mzdy – 777 177 404, Daria.Orn@seznam.cz Vyvážení jímek – VaK Beroun, 311 747 123 Zámečnická pohotovost – Non stop – 777 323 707; www.zamky-nonstop.cz			

Vydává obec Loděnice, Husovo nám. 4, 267 12 Loděnice jednou měsíčně. IČO 002 335 10, tel: 311 671 691, registrováno pod č. MK ČR E 10549
e-mail: zpravodaj@lodenice.cz, příspěvky do Zpravodaje, náměty a připomínky posílejte na uvedenou mailovou adresu nebo doručte na obecní úřad.
Povoleno odborem kultury ONV Beroun dne 15. 1. 1977, č.j.: 1/1997.
Zpravodaj je distribuován zdarma. Tištěno v GZ Media. Vydání č. 8/2019 ze dne 2. 8. 2019